

GENADE *SHOTS*

Moord in de 'Rozentuin'

Carel Wiemers

© Uitgeverij U2pi BV (www.jouwboek.nl), Voorburg
1e druk November 2011
1e ebookversie November 2011

Titel: Genadeshots, moord in de Rozentuin
Auteur: Carel Wiemers

ISBN: 978-90-8759-227-1
NUR: 301

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

GENADESHOTS
Moord in de 'Rozentuin'

Carel Wiemers

Uitgeverij U2pi

Met dank aan:

Liesbeth

Pieter

Serv

Kees en

Cinthia

voor hun kritische opmerkingen en positieve adviezen

Inleiding

In vijf jaar tijd overleed in het kleine paviljoen 'Rozentuin' een uitzonderlijk hoog aantal bejaarde patiënten. De betrekkelijk jonge hoofdverpleegster Nathalie Schoonbeek regeerde in die tijd deze ziekenafdeling van het ATC verzorgingscentrum. Zij werd verdacht van meervoudige moord. Zonder toestemming van de arts zou de verpleegster vele oude zieke mensen met een overdosis insuline hebben ingespoten, als gevolg waarvan zij overleden. De bewijzen van opzettelijk handelen stapelen zich op. Toch houdt Nathalie tijdens het strafproces vol nooit de bedoeling te hebben gehad de mensen, die aan haar zorg waren toevertrouwd, van het leven te beroven. De journalist Richard Meyer krijgt de opdracht de ingewikkelde en langdurige rechtszaak voor zijn krant te verslaan. Zijn twijfels en kritische instelling brengen hem ertoe op onderzoek uit te gaan. Onverwacht krijgt hij daarbij hulp van de liefvallige en mysterieuze Kathy Heiligers.

Personages

Nathalie Schoonbeek (32 jaar)
hoofdverpleegkundige

Martha Bruininga-Aalders
moeder van Nathalie

Herman Schoonbeek
eerste echtgenoot van Martha

Klaas Bruininga
tweede echtgenoot van Martha

Richard Meyer (38 jaar)
journalist

Evelyn (36 jaar)
echtgenote van Richard

Annelies (14 jaar)
dochter van het echtpaar

Ewout (12 jaar)
zoon van het echtpaar

Kathy Heyligers (26 jaar)
IT-specialist

Gerda Heyligers
moeder van Kathy

Bruno Heyligers
oom van Gerda

Mr. Carel L.W. van Haefen Herwijnen
rechtbankpresident

Mr. Herman J. Tellingner
mederechter

Mr. Walter G. van Doorn
mederechter

Mr. Ronald P.F. Wiegersma
officier van Justitie

Mr. Lisette Barones Sanders van Heugten
advocaat van Nathalie

Mr. Diederik-Simon van Gaanderen
president van het gerechtshof

Jan Scherpenzeel
inspecteur rijksrecherche

Zuster Angelina M.M.Th. Brauer von Goldbach
stichteres van het ATC-verzorgingscentrum

Zuster Bernadette Wellenstein
assistente van zuster Angelina

Mr. Frits M. Boelen
algemeen directeur ATC-centrum

Dr. Adriaan Evertsma
huisarts

Dr. Frans Donkersloot
voormalig huisarts

Dr. Wang Tan
apotheker

Thea Van Rijn
hoofd verpleegkundige en verzorgingsdienst

Martha Bruininga-Aalders
hoofd administratie en personeelszaken

Mr. Dr. Henk van Haegen
hoofdredacteur van De Dagkrant

Hans Verschoor
vriend van Richard Meyer

Ria Timmerman
lerares middelbare school van Nathalie

Mr. Bruno R.S. van Steenhoven
burgemeester van Hooghoekerheide

Heinrich Sonsteiner
directeur begrafenisonderneming ZTB

Prof. dr. Ab B. van Gelderen
hoogleraar geneesmiddelen

Universiteit van Schaerenbeek

Prof. dr. Johan Engelenburg
hoogleraar statistiek

Rijksuniversiteit in Bergshoven

Dr. Geert M. Verhoeven
directeur-eigenaar Adviesbureau voor Psychologie en Psychiatrie

Drs. Lucienne Châtelaine
medewerkster Centrum Onderzoek voor Autisme

Het laatste woord

Vrijdag 16 juli

Gekleed in een donkerblauwe rok met daarop een passend gekleurde blouse en bolero vestje. Eenvoudige maar smaakvolle halsketting, armband en oorbellen. Een bescheiden make-up. Nathalie geeft daarmee aan dat zij een weloverwogen smaak heeft. Ze weet zich te kleden en te presenteren. Haar halflange lichtblonde haar ligt als een paardenstaart op haar rug, samengebundeld door een roos in overeenstemming met de kleur van haar kleding. Ze is niet uitzonderlijk knap, maar toch! Met haar middelgrote lengte en proportioneel gezien perfecte figuur oogt Nathalie bijzonder aantrekkelijk. Haar vriendelijke gezicht ontpopt zich af en toe tot een innemend glimlachje waarbij de kuiltjes in haar wangen zichtbaar worden.

Uit haar optreden valt op te maken dat Nathalie uit een gegoede familie komt. Je merkt het aan haar taalbeheersing. Haar uitspraak is perfect en toch niet geaffecteerd. Zonder ooit arrogant te zijn neemt zij in gezelschap van mensen haar plaats in. Ze is beleefd en soms zelfs bescheiden. Toch laat de betrekkelijk jonge vrouw van begin dertig zich bepaald niet in een hoek drukken. In gesprekken met anderen weet ze wat ze wil zeggen.

Nathalie heeft altijd haar woordje klaar. Ze is overtuigd van haar opvattingen en van haar gelijk. Als ze eenmaal een standpunt heeft ingenomen of ergens heilig in gelooft, houdt zij daar onverkort aan vast. Ook al tarten haar redeneringen soms de meest elementaire wetten van de logica, met haar charme weet ze mensen voor haar standpunt in te nemen. Nathalie heeft de neiging altijd het laatste woord te willen hebben, zonder ooit onvriendelijk te worden. Toch is ze af en toe wat onzeker. Het lijkt of ze zich even moet concentreren op wat er op dat moment gebeurt of wordt gezegd. Hoe het ook zij, Nathalie straalt een onbevangen openheid uit

waardoor je ertoe gedwongen wordt onvoorwaardelijk in haar oprechtheid te geloven. Haar intelligentie gaat gepaard met een sociaal gevoel en emotioneel inlevingsvermogen voor andermans leed.

“Mevrouw Schoonbeek, u heeft het laatste woord”.

Nathalie staat op.

“Dank u wel, edelachtbare”.

Na een kleine pauze volgt een weloverwogen, korte en duidelijke verklaring:

“Er zijn de afgelopen weken veel lelijke dingen over mij gezegd, tal van beschuldigingen geuit, veroordelingen uitgesproken en negatieve opmerkingen over mijn gedrag gemaakt. Deze komen niet overeen met de werkelijkheid en zijn in tegenspraak met de waarheid. Ik voel mijn geenszins schuldig aan wat de officier van justitie mij ten laste heeft gelegd”.

De verdachte legt de president van de rechtbank uit dat zij niet de enige is die van haar onschuld overtuigd is:

“Tegenover degenen die slecht over mij dachten, staan getuigen die heel positief over mij spraken en mij een goed hart toedragen. Zij maakten u en uw mederechters duidelijk hoe ik werkelijk in elkaar zit. Zij vertelden u dat ik altijd oprecht was en steeds met de beste bedoelingen heb gehandeld. Ik ben hun daar zeer dankbaar voor. Het is uw taak te beoordelen wie van de getuigen gelijk heeft en of de aantijgingen terecht zijn of niet. Er is slechts één getuige die écht de waarheid kent. Dat is God. Op Hem vertrouw ik. Tot welke uitspraak u op grond van het gevoerde proces ook komt, aan Hem komt het uiteindelijke oordeel toe”.

Een rustige dag

Dinsdag 9 februari

De winter heeft het land nog niet verlaten. Er ligt nog een heel klein laagje sneeuw dat de vriesnacht op het gras van de tuin, de struiken, de heg, de bomen heeft achtergelaten. In de loop van de ochtend neemt de temperatuur toe. Uit de grijs donkere wolken dalen enkele druppels regen neer op de witte sluier rond het huis. Het druilerige weer nodigt bepaald niet uit naar buiten te gaan. Toch laat Richard zich niet afschrikken met zijn trouwe metgezel Hector, een Duitse herder, naar buiten te gaan. Met een niet al te drukke werkdag in het vooruitzicht maakt hij op zijn gemak een wandeling door het nabij gelegen park. Na het ontbijt had hij zijn twee kinderen, Annelies en Ewout, de deur uit geholpen op weg naar school. Zijn vrouw Evelyn was 's ochtends vroeg al vertrokken. Als zelfstandig consulent arbeidsverhoudingen neemt ze vandaag deel aan een conferentie over 'De dialoog tussen werkgevers en werknemers op de werkvloer' elders in het land.

Richard is over het algemeen evenwichtig in zijn optreden. Hij laat zich niet gauw van de wijs brengen. Hij houdt van zijn vrouw en is gek op zijn kinderen. Als vader gaat hij met zijn kinderen kameraadschappelijk om. Graag treedt hij met hen in discussie. Zowel thuis als op zijn werk is hij energiek en bereid alles aan te pakken, soms zelfs te veel! In sociaal opzicht heeft hij oog voor de behoeften van mensen die het nodig hebben. En handelt daar ook naar! Als journalist moet hij dikwijls zijn gevoelens, zijn standpunten en meningen opzij zetten. Het betekent niet dat hij geen emoties kent of geen duidelijke mening heeft. In persoonlijke gesprekken leer je hem op dit punt kennen. Soms gebruikt hij iets teveel woorden om zich te uiten. Toch kan hij goed naar anderen luisteren.

Richard kan het zich permitteren vandaag wat later aan de slag

te gaan. Als verslaggever voor 'De Dagkrant', een van de grootste en meest gezaghebbende dagbladen van het land, verwacht men van hem dag en nacht klaar te staan als het nieuws daarom vraagt. Maar vandaag zijn er geen grootse gebeurtenissen te verwachten. Ofschoon..... je weet het maar nooit!

In de loop van de ochtend vermindert de drukte op de weg. De files zijn inmiddels opgelost. De vroeg-op-pad automobilisten hebben het beetje sneeuw op de hoofdwegen inmiddels weggereden. Op de redactie staan enkele collega's rond het koffieapparaat met elkaar te praten. De journalisten overleggen met elkaar welke onderwerpen ze straks in de dagelijkse nieuwsvergadering aan de orde zullen stellen. Als 'praatpaal' is de automaat een onmisbaar instrument voor het redactioneel overleg.

Zoals gewoonlijk heeft Richard thuis al koffie gedronken. Intussen neemt hij dan de ochtendkrant door en luistert naar de radionieuwsuitzending. Aangekomen op de redactie loopt hij rechtstreeks door naar zijn postvak. De verslaggever kijkt of de vroege ochtendploeg van de bureauredactie daar iets in heeft gelegd wat voor hem van belang kan zijn. Als het heel erg dringend was geweest, hadden ze hem uiteraard thuis gebeld of via zijn mobieltje opgespoord. Behalve een paar agendapunten voor de komende tijd en een mededeling van de hoofdredactie over de beschikbaarheid van laptops voor de verslaggevers is er weinig bij de post waar Richards direct iets mee kan. Of toch wel?

Zijn oog valt op het woord 'plastic soup' in een persbericht van de Europese Commissie in Brussel. De drijvende eilanden van kunststofafval in de oceanen vormen al jaren een voortdurende bedreiging voor het wereldwijde ecosysteem. Samen met andere landen, overheidsinstellingen, onderzoeksinstituten en bedrijven werkt de Europese Unie aan een oplossing van dit probleem.

Richard leest verder: 'Het zijn niet alleen de zeelieden die zich schuldig maken aan het overboord gooien van kunststof afval. De

In een verzorgingshuis brengt de verpleegster Nathalie S. meerdere patiënten om het leven. Het verhaal is fictie. Maar de gebeurtenissen zijn op de werkelijkheid gebaseerd. Ze zijn nog steeds actueel. De verdachte S. wordt door de rechtbank veroordeeld voor meervoudige moord. De ontknoping is verrassender dan gedacht.

Als journalist begonnen bij de Volkskrant in Amsterdam en Londen was de auteur van dit boek meer dan dertig jaar werkzaam voor het Algemeen Nederlands Persbureau ANP. Zowel in het binnenland als daarbuiten bracht Carel Wiemers verslag uit over de meest uiteenlopende onderwerpen. De talloze berichten en verhalen die hij schreef werden via de ANP kanalen naar kranten, radio- en televisieomroepen in Nederland en dikwijls over de gehele wereld verspreid. Na zijn pensionering is hij regelmatig blijven schrijven.

**Wilt u de papieren versie van dit boek bestellen?
Ga dan naar: www.jouwboek.nl/webshop**